

DECIZIE

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoria

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat
Nina Vascan

examinând recursul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva
Consiliului local al satului Pelinia cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva
hotărârii din 18 ianuarie 2021 a Judecătoria Drochia, sediul central,

c o n s t a t ă :

La data de 09 noiembrie 2020, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local al satului Pelinia cu
privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Oficiul Teritorial
Soroca al Cancelariei de Stat a indicat că la 28 iulie 2020 s-a desfășurat ședința
Consiliului local al satului Pelinia, în cadrul căreia a fost adoptată decizia nr. 3/19 din
28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a
bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Reclamantul a menționat că, prin notificarea nr. 1304/OT9-237 din
10 septembrie 2020 a Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, Consiliul
local al satului Pelinia a fost informat despre ilegalitatea deciziei nominalizate, fiind
solicitată abrogarea acesteia.

Reclamantul a subliniat că, în rezultatul controlului obligatoriu de legalitate,
Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a constatat că decizia Consiliului local
al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea

Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” contravine actelor normative în vigoare și anume prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, potrivit căruia clauza de adoptare a actului normativ constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității publice emitente și decizia de adoptare, aprobare sau emitere a actului normativ, iar pentru proiectele de legi cuprinde și categoria acestora. Clauza de adoptare a actului normativ poate conține, după caz, și temeiul legal de adoptare a actului normativ respectiv. Clauza de adoptare a actului normativ este obligatorie pentru toate actele normative.

Reclamantul a precizat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” a fost adoptată în baza Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, care a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică.

Reclamantul a invocat că potrivit pct. 25 subpct. 5) din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.672 din 28 august 2017, în Registru se includ în mod obligatoriu materialele aferente actelor administrative care au stat la baza adoptării/emiterii acestora, inclusiv procesele-verbale ale ședințelor consiliilor locale, licitațiilor, achizițiilor, care se plasează în fișiere separate în Registru.

Reclamantul a relevat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” a fost publicată în Registrul de stat al actelor locale, fără anexele corespunzătoare, cu nota informativă care nu corespunde cerințelor anexei nr. 1 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, fără procesul-verbal care dovedește că au fost efectuate consultări publice.

Reclamantul a concluzionat că, Consiliul local al satului Pelinia a adoptat decizia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 10¹ alin. (1), art. 14 alin. (2) lit z¹), art. 68 alin. (4) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; art. 49, art. 30 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative; pct. 25 subpct. 5) din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672 din 28 august 2017; art. 189, 196, art. 206 alin. (1) lit. a), art. 208 alin. (1), art. 211, 212, art. 214 alin. (4), art. 224 din Codul administrativ.

În final, reclamantul Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local al satului Pelinia privind anularea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” (f.d. 38, 43-49).

Hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central a fost notificată Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat prin intermediul serviciului de livrare „Poșta Moldovei” la data de 27 ianuarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8000009515AS, anexat la actele cauzei (f.d. 42).

La data de 08 februarie 2021, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus apel împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 51-53).

Hotărârea motivată din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central a fost notificată Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, prin intermediul serviciului de livrare „Poșta Moldovei” la data de 04 martie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8000374550AS, anexat la actele cauzei (f.d. 70).

Ulterior, la data de 16 martie 2021, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus în adresa Curții de Apel Bălți cererea de apel suplimentară (f.d. 57).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central (f.d. 95, 96-105).

La data de 21 iulie 2021, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus recurs împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel (f.d. 108-109-verso). Iar, la data de 17 august 2021 Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus recurs suplimentar împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți (f.d.117-117-verso).

În susținerea recursului Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Subsecvent, recurentul a menționat că instanța de apel incorect invocă faptul, că actul administrativ contestat nu este un act normativ și prevederile art. 10¹ alin.(2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în partea obligativității consultărilor publice și Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, nu sunt aplicabile speței.

În acest sens, recurentul a făcut referire la prevederile art. 10¹ alin.(2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, potrivit căruia proiectele actelor normative ale autorităților administrației publice locale se fac publice, în vederea consultării, cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de ziua aprobării actului. Adoptarea actelor în regim de urgență se efectuează în

conformitate cu Legea nr.239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional.

În continuare, recurentul a specificat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr.3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” a fost publicată în Registrul actelor locale, fără procesul-verbal, care dovedește că au fost consultări publice. În această ordine de idei, recurentul a menționat că până în prezent procesul-verbal privind consultările publice, nu a fost publicat în Registrul de stat al actelor locale, conform cerințelor stipulate în pct.25 alin.(5) și pct.28 din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672 din 28 august 2017, care prevede că în Registru se includ în mod obligatoriu materialele aferente actelor administrative care au stat la baza adoptării/emiterii acestora. Includerea actelor administrative și materialelor aferente în Registru se realizează obligatoriu în formă scanată, în format PDF, întrunind condițiile de formă (semnat/contrasemnat, ștampilă), conform atributelor definite de sistem).

Recurentul a relevat, că instanța de apel invocă faptul că potrivit pct. 41-44 din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672 din 28 august 2017, este prevăzută procedura de rectificare a actului normativ. Însă, secretarul Consiliului local al satului Pelinia, nu a solicitat rectificarea actului, așa cum prevede pct. 43 din Regulamentul nominalizat.

Mai mult, recurentul a menționat că secretarul Consiliului local al satului Pelinia, nu a modificat temeiul legal al deciziei adoptate, fapt ce contravine art. 44 alin.(2) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, care prevede că clauza de adoptare a actului normativ este obligatorie pentru toate actele normative.

Recurentul a susținut că până la emiterea notificării, specialistul Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, responsabil de sectorul Drochia a comunicat în mod verbal secretarului Consiliului local al satului Pelinia să plaseze actele cu anexe, în special procesul-verbal privind consultările publice, lucru ce nu a fost îndeplinit.

Prin urmare, recurentul consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel, precum că nepublicarea în Registrul de stat al actelor locale a materialelor aferente actului administrativ contestat, nu constituie temei de anulare a acestuia, fapt ce contravine prevederilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, care prevede că anexele sunt parte integrantă a actului normativ, au natura și forța juridică ale acestuia.

În final, recurentul consideră că este obligatoriu ca actul administrativ plasat în Registrul de stat al actelor locale, pentru a fi verificat de Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, trebuie să fie plasat cu toate anexele care conține actul în cauză. Or, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat nu poate efectua controlul actului administrativ în sine, fără materialele relevante acestuia.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 18 mai 2021, fiind notificată recurentului Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat la data de 15 iulie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8001564566AS, anexat la actele cauzei (f.d.107).

Instanța de recurs consideră că recursul Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat este depus în termenul legal, or, cererea de recurs a fost depusă la 21 iulie 2021 (f.d. 108-109-verso), adică în interiorul termenului de 30 de zile de la notificarea deciziei contestate.

La data de 29 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Consiliului local al satului Pelinia copia recursului depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 114).

Deși, la data de 03 august 2021, Consiliul local al satului Pelinia a recepționat copia recursului, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat (f.d.116).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a considerat că acesta este admisibil, motiv pentru care, prin încheierea din 22 septembrie 2021 a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind actele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul central, cu emiterea unei noi decizii, de admitere a acțiunii.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 194 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La rîndul său, aplicabile litigiului sunt și prevederile art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține și prevederile art. 219 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Articolul art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Din actele cauzei se atestă că, la data de 28 iulie 2020 Consiliului local al satului Pelinia a adoptat decizia nr. 3/19 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Potrivit deciziei nominalizate Consiliului local al satului Pelinia a decis de a transmite în gestiunea Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunală”, bunurile imobile din domeniul privat al Administrației Publice Locale – com. Pelinia și anume bazinele acvatice cu construcții hidrotehnice (potrivit listei anexate); s-a permis darea în subarendă a bazinelor acvatice pe un termen de 5 (cinci) ani cu plata anuală de arendă în contul Primăriei și va constitui 2% din prețul normativ al terenului arendat, inclusiv pasul de licitație 15%. Calculul va fi efectuat conform art. 10 din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului. Defalcările stabilite vor avea loc la bugetul local până la data de 30 iunie a anului de gestiune. Primarul Titus Sărăteanu de comun cu managerul Î.M. „Gospodăria Comunală”, va constitui o comisie de predare-primire a

bunurilor nominalizate în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995.

Decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 a fost adoptată în temeiul art. 3 alin. (2), art. 14 alin. (2) lit. b) și d), art. 77 alin. (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006; art. 1 pct. 2 din Legea nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală; art. 10 din Legea nr.1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului; Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, la propunerea primarului Titus Sărăteanu, ținând cont de avizul comisiilor de specialitate.

Urmare a controlului obligatoriu de legalitate, conform prevederilor art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, la data de 10 septembrie 2020 Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a expediat în adresa Consiliului local al satului Pelinia notificarea nr.1304/OT9-237, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvaticе, bunul imobil proprietate a Primăriei”, ca fiind ilegală (f.d.8-9).

Cu titlu de motiv al ilegalității deciziei contestate, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a invocat faptul că decizia a fost adoptată în baza unui act normativ abrogat și anume a Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, totodată s-a invocat că decizia contestată a fost publicată în Registrul actelor locale fără anexele corespunzătoare și anume, nota informativă și procesul-verbal care dovedesc, că au fost efectuate consultări publice.

Fiind recepționată de către Consiliul local al satului Pelinia la data de 16 septembrie 2020, notificarea a fost lăsată fără soluționare de către administrația publică locală (f.d. 12).

Nefiind întreprinse anumite măsuri în urma notificării privind ilegalitatea actului administrativ, la 09 noiembrie 2020 Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță s-a pronunțat în favoarea netemeinicii cererii de chemare în judecată, pe care a respins-o ca neîntemeiată.

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Bălți a respins apelul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că obiectul prezentei acțiuni îl constituie verificarea legalității deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea

Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Instanța de apel a relevat că adoptarea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, a fost generată de avizul Comisiei Consultative de Specialitate (agricultură, protecția mediului și amenajarea teritoriului) de pe lângă Consiliul local al satului Pelinia din 28 iulie 2020, prin care a fost avizat pozitiv proiectul deciziei nr. 3/19 din 28 iulie 2020, Comisia recomandând Consiliului local al satului Pelinia adoptarea proiectului de decizie nr. 3/19 din 28 iulie 2020, inițiat de primarul Titus Sărăteanu „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” și Nota informativă a inginerului funciar din cadrul Primăriei satului Pelinia, cu privire la suprafața totală a bazinelor acvatice aflate la balanța Primăriei satului Pelinia care sunt date în arendă.

Instanța de apel a notat că, potrivit procesului-verbal nr.1, la data de 12 iulie 2020 s-a desfășurat ședința de audiere publică, la care potrivit listei anexate au participat 29 de cetățeni, în ordinea de zi fiind inclusă și întrebarea cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunuri imobile proprietate a Primăriei.

În acest context, instanța de apel a remarcat prevederile pct. 1 din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.672 din 28 august 2017, care prevede că Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale (în continuare – Regulament) stabilește modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale (în continuare – Registru), destinat gestiunii actelor administrative ale autorităților administrației publice locale.

Astfel, instanța de apel a subliniat că includerea materialelor aferente actelor administrative în Registrul de stat al actelor locale se efectuează după includerea actelor administrative.

Suplimentar, instanța de apel a relevat prevederile punctelor 41-43 din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.672 din 28 august 2017, potrivit cărora Registrul de stat al actelor locale va permite angajaților autorizați: efectuarea operațiunilor de rectificare a erorilor materiale admise în procesul includerii actelor administrative în Registru; accesarea și vizualizarea datelor incluse în Registru la orice etapă, până la și după rectificare; identificarea angajatului autorizat care a efectuat includerea actului administrativ rectificat/a materialului aferent actului rectificat în Registru; vizualizarea datei și orei includerii rectificării. Rectificarea erorii materiale se face de către angajatul autorizat în cel mult 24 de ore de la data includerii informației ce conține erori materiale. În cazul omiterii termenului prevăzut la pct. 42, procedura de rectificare a erorii materiale din actul administrativ inclus în Registru poate fi realizată prin intermediul angajatului autorizat din cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, cu respectarea procedurii specificate la pct.43. În cazul depistării erorii materiale în actul administrativ de către persoana autorizată din cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, procedura de rectificare se va desfășura în condițiile pct.43.

Procedura de rectificare, în condițiile pct.42¹ și 42², constă în: includerea în fișierul actului administrativ respectiv a notei motivate/argumentate de solicitare a rectificării actului sau fișierului acestuia, semnate de către secretarul consiliului local/raional/municipal, care va conține textul rectificat și data; informarea imediată a angajatului autorizat din cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat despre solicitarea rectificării actului; examinarea de către angajatul autorizat din cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a temeiului solicitării rectificării actului și elaborarea notei informative, care va include propunerea argumentată privind acceptul sau refuzul de a rectifica actul administrativ. Nota va fi înaintată șefului oficiului teritorial al Cancelariei de Stat spre avizare. După aplicarea rezoluției șefului oficiului teritorial al Cancelariei de Stat privind acceptarea sau refuzul efectuării rectificării actului, nota informativă se include obligatoriu în fișierul actului administrativ vizat din Registru; accesarea, cu avizul pozitiv al șefului oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, de către angajatul autorizat din cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a compartimentului special al Registrului ("act spre rectificare") pentru a permite angajatului autorizat din cadrul autorității publice locale emitente să efectueze rectificarea. Din momentul autorizării, Registrul va genera automat termenul de 48 de ore pentru corectarea erorii materiale; includerea de către angajatul autorizat din autoritatea publică locală emitentă în Registru a actului rectificat în original, înlocuind actul administrativ ce conține eroare.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” a fost adoptată după prezentarea avizului Comisiei Consultative de Specialitate (agricultură, protecția mediului și amenajarea teritoriului) de pe lângă Consiliul local al satului Pelinia din 28 iulie 2020, a Notei informative a inginerului funciar din cadrul Primăriei satului Pelinia și după desfășurarea ședinței de audieri publice din 12 iulie 2020, însă s-a omis anexarea actelor respective la plasarea deciziei în Registrul de stat al actelor locale.

Instanța de apel a accentuat faptul că deși, la actele cauzei a fost prezentată confirmarea întocmită de secretarul Consiliului local al satului Pelinia precum că actele nominalizate supra au fost publicate în Registrul actelor locale, la data de 12 august 2020, verificând pagina web: actelocale.gov.md s-a constatat lipsa acestora (<https://actelocale.gov.md/ral/act/cu-privire-la-transmiterea-n-gestiunea-m-gospodria-comunal-a-bazinelor-acvatice-bunuri-imobile-proprietate-a-primriei-542717.html>).

Totodată, instanța de apel a subliniat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” nu este un act normativ, respectiv prevederile art.10¹ alin. (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și prevederile din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, nu sunt aplicabile speței.

De asemenea, instanța de apel a notat că deși și-a găsit confirmare argumentul Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat privind indicarea incorectă de către Consiliul local al satului Pelinia, în temeiul legal al deciziei nr. 3/19 din

28 iulie 2020 a Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.688 din 09 octombrie 1995 care este abrogată, în vigoare fiind Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 privind aprobarea Regulamentului modul de transmitere a bunurilor proprietate publică, totuși eroarea nominalizată poate fi corectată de către Consiliul local al satului Pelinia printr-o altă decizie de modificare a deciziei contestate fără, anularea acesteia.

Instanța de apel a conchis că două bazine acvatice din gestiunea administrației publice locale Pelinia deja au fost transmise în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală”, iar reieșind din copia Actului de transmitere a terenului, mijloacelor fixe și altor active proprietate publică din 07 octombrie 2020, acesta a fost întocmit în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 privind aprobarea Regulamentului modul de transmitere a bunurilor proprietate publică.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând actele cauzei în coraport cu criticele formulate în recurs și cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanțele ierarhic inferioare contravine circumstanțelor cauzei și este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material. Or, o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Aici, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție precizează că următoarele elemente ale cazului, analizate în ansamblu, conduc la consolidarea unei convingeri certe privind temeinicia acțiunii înaintate de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat și respinse de instanțele ierarhic inferioare.

În corespundere cu prevederile art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 10 din Codul administrativ prevede, că actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, art. 189 alin. (3) din Codul administrativ, stipulează că în cazurile prevăzute de lege, precum și în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și de autoritatea publică.

Astfel, Codul administrativ a instituit reguli clare de înaintare a unei acțiuni în contencios administrativ, nemijlocit de către autoritatea publică.

Potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Instanța de recurs reține că, prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie să-l satisfacă continuu și permanent serviciul public. Totodată, dreptul discreționar al autorității publice presupune posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Respectiv, instanțele de judecată sunt investite cu obligația legală de a analiza dacă, în procesul activității sale decizionale, materializată prin totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative, autoritatea publică a realizat dreptul discreționar: cu respectarea limitelor de competență și regulilor de procedură instituite de lege; cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante; conform scopului acordat prin lege.

În corespundere cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea de către instanța de judecată a exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: și-a exercitat dreptul discreționar – se constată faptul acțiunii/ inacțiunii autorității publice; a luat în considerare toate faptele relevante – circumstanță care se referă la verificarea legalității în fond al activității autorității administrative; a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege – circumstanțe care se referă la respectarea condițiilor de ordin procedural și a regulilor în materia competenței stabilite de lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că obiectul material al prezentei cereri de chemare în judecată îl constituie verificarea legalității deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Instanța de recurs menționează că în temeiul art. 61 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, activitatea autorităților

administrației publice locale de nivelurile întâi și al doilea, precum și a celor din cadrul unității teritoriale autonome cu statut juridic special este supusă controlului administrativ în temeiul Constituției, al prezentei legi și al altor acte legislative. Controlul administrativ al activității autorităților administrației publice locale vizează respectarea Constituției, a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, a prezentei legi și a altor acte normative atât de către autoritățile administrației publice locale de nivelurile întâi și al doilea, cât și de către funcționarii acestora. Controlul administrativ include controlul legalității și controlul oportunității activității autorităților administrației publice locale. Controlul administrativ se efectuează din oficiu sau la cerere.

Articolul 62 alin. (1) și (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, statuează că controlul administrativ se întemeiază pe următoarele principii: exercitarea acestuia numai potrivit procedurilor și în cazurile prevăzute de legislația în vigoare; respectarea proporționalității între amploarea intervenției autorității de control și importanța intereselor pe care le protejează; neadmiterea limitării dreptului autorității administrației publice locale de a administra în mod autonom, în condițiile legii, afacerile ce țin de propria competență. Controlul administrativ vizează, în principal, legalitatea activității autorităților administrației publice locale.

Potrivit art. 63 alin. (1) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, de organizarea controlului administrativ al activității autorităților administrației publice locale este responsabilă Cancelaria de Stat, acesta fiind exercitat nemijlocit de Cancelaria de Stat sau de oficiile sale teritoriale, conduse de reprezentanții Guvernului în teritoriu.

În conformitate cu dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. a) și alin. (1¹) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, controlului obligatoriu sânt supuse următoarele acte ale autorităților administrației publice locale: deciziile consiliilor locale de nivelurile întâi și al doilea. Actele menționate la alin.(1) vor fi supuse controlului obligatoriu de către Cancelaria de Stat prin intermediul Registrului de stat al actelor locale.

Reieșind din prevederile art. 68 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în cazul în care consideră că un act emis de autoritatea administrației publice locale este ilegal, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat notifică autorității locale emitente ilegalitatea actului controlat, cerând modificarea sau abrogarea lui totală sau parțială. Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat notifică autoritatea administrației publice locale în termen de: 30 de zile de la data includerii actului în Registrul de stat al actelor locale – în cazul controlului obligatoriu și facultativ; 30 de zile de la data primirii cererii de efectuare a controlului – în cazul controlului solicitat de autoritatea administrației publice locale sau de persoana vătămată. În termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, în termenul stabilit la alin.(3), autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Prin prisma art. 74 alin. (1)-(3) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, constituie patrimoniul al unităților administrativ-teritoriale bunurile mobile și imobile proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului), raionului și unității teritoriale autonome Găgăuzia, precum și drepturile și obligațiile lor cu caracter patrimonial. Patrimoniul unităților administrativ-teritoriale de nivelurile întâi și al doilea se delimitează și se separă clar de patrimoniul statului potrivit legii sau în modul stabilit de lege. Bunurile proprietate a unităților administrativ-teritoriale de nivelurile întâi și al doilea se împart în bunuri ale domeniului public și ale celui privat.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a remarca prevederile art. 10 din Codul administrativ, care prevede că actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

În conformitate cu prevederile art.118 alin (1) și (3) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că actul administrativ contestat în partea aplicării normelor materiale ce stabilește și reglementează modul de organizare și funcționare a autorităților administrației publice în unitățile administrativ-teritoriale a fost adoptat de către Consiliul local al satului Pelinia reieșind din competențele acordate prin lege, în limitele împuternicirilor și scopului pentru care a fost investit în acest sens.

Or, Consiliul local al satului Pelinia fiind proprietarul bazinelor acvatiche, care au constituit obiectul deciziei contestate, prin prisma prevederilor Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Legii nr. 435 din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, a fost în drept să decidă

în privința actelor juridice de administrare privind bunurile domeniului privat al satului (comunei). Însă, în partea aplicării normelor material-procesuale ce stabilesc temeiurile și modul de transmitere a întreprinderilor, subdiviziunilor lor și a unor obiecte aparte în cadrul unei autorități a administrației publice (minister, departament, autoritatea centrală de specialitate asimilată la acestea sau autoritatea administrației publice locale), precum și din gestiunea unei autorități a administrației publice în gestiunea altei autorități a administrației publice, a fost aplicată o normă abrogată, și anume: Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995.

La acest capitol, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că Consiliul local al satului Pelinia a adoptat decizia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” în baza unui act normativ abrogat, și anume: Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995.

Conform art. 141 alin.(1) din Codul administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiat argumentul recurentului Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, precum că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei” urmează a fi anulată, reieșind din faptul că a fost adoptată în baza unui act normativ abrogat.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că, Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică, în vigoare din 06 ianuarie 2016.

Astfel, din sensul prevederilor art. 74 alin. (1) lit. a) din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, rezultă că acțiunea actului normativ încetează dacă actul este abrogat.

Iar, conform art.73 alin. (3) din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultra activ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decelează că odată cu abrogarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, prin adoptarea unui nou Regulament, administrația publică locală urma să țină cont de prevederile noului Regulament care instituie reguli și condiții pentru transmiterea instituțiilor bugetare/publice la autogestiune, întreprinderilor de stat/municipale, subdiviziunilor lor, terenurilor, mijloacelor fixe, inclusiv bunurilor distincte, clădirilor, edificiilor și altor active proprietate publică.

La caz, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție accentuează că, autoritatea publică la emiterea deciziei contestate a aplicat prevederile unui act normativ abrogat, prin urmare, se constată aplicarea eronată de către autoritatea publică a normelor material-procesuale ce stabilește procedura de transmitere a instituțiilor bugetare/publice la autogestiune, întreprinderilor de stat/municipale, subdiviziunilor lor, terenurilor, mijloacelor fixe, inclusiv bunurilor distincte, clădirilor, edificiilor și altor active proprietate publică, ceea ce duce la necesitatea și raționalitatea soluției de anulare a actului administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel că, eroarea privind indicarea incorectă de către Consiliul local al satului Pelinia în temeiul legal al deciziei nr. 3/19 din 28 iulie 2020, a Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.688 din 09 octombrie 1995, care este abrogată, în vigoare fiind Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 privind aprobarea Regulamentului modul de transmitere a bunurilor proprietate publica, poate fi corectată de către Consiliul local al satului Pelinia printr-o altă decizie de modificare a deciziei contestate fără anularea acesteia.

Or, din materialele cauzei rezultă cert că pe parcursul examinării cauzei de către instanța de fond și instanța de apel, Consiliul local al satului Pelinia nu a prezentat decizie de modificare a actului administrativ contestat, în vigoare până în prezent, fiind decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020, în redacția inițială, contestată de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că Consiliul local al satului Pelinia a omis de a supune dezbaterilor chestiunea referitoare la componența și instituirea comisiei de transmitere a bazinelor acvatice, aceasta reprezentând o abatere directă de la prevederile art. 31 din Regulamentul cadru privind constituirea și funcționarea consiliilor locale și raionale, aprobat prin Legea nr. 457 din 14 noiembrie 2003, precum și de la capitolul III, art. 13-16 din Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că omisiunea Consiliului local al satului Pelinia de a dezbate și de a vota pe marginea chestiunii referitoare la instituirea comisiei de transmitere, echivalează cu neînstituirea acestei comisii. Deci, un organ colegial poate adopta soluții doar în rezultatul dezbaterilor pe marginea unui anumit subiect și votării de către membrii acestuia pe marginea subiectelor respective.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod.

De altfel, instanța de recurs constată că autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară convenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Prin urmare, la adoptarea deciziei nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, Consiliul local al satului Pelinia avea obligația pozitivă de a acționa cu bună-credință și fără erori discreționare.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că, potrivit Registrului de stat al actelor locale se atestă că până în prezent nu au fost publicate anexele la decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, adică nota informativă și procesul-verbal cu privire la efectuarea consultărilor publice.

Astfel, instanța de recurs consideră recursul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat întemeiat, or, reclamantul corect a constatat ilegalitatea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Mai mult, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând actele cauzei în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe, menținută de instanța de apel contravine circumstanțelor cauzei.

Având în vedere constatarea ilegalității deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, instanța de recurs consideră întemeiat argumentul recurentului că Consiliul local al satului Pelinia a adoptat decizia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”, cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Din considerentele menționate și având în vedere că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au dat o apreciere corectă în ansamblu raportului juridic în litigiu, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță și circumstanțelor constatate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, de a casa decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central cu emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată depuse de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul local al satului Pelinia cu privire la anularea actului administrativ.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat.

Se casează integral decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul local al satului Pelinia cu privire la anularea actului administrativ și se emite o nouă decizie, prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul local al satului Pelinia cu privire la anularea deciziei Consiliului sătesc Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Se anulează decizia Consiliului sătesc Pelinia nr. 3/19 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a bazinelor acvatice, bunul imobil proprietate a Primăriei”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Nina Vascan